

Škola moci a lásky - Lekce 1

- *mluví* **Dan Mohler**

School of Power and Love - Session 01 - Dan Mohler

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **07**) © 2018 nove-stvoreni.cz

Licence: Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/šířit za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Škola moci a lásky - Lekce 1 - Dan Mohler

[[Dan Mohler na Power & Love konferenci - prosinec 2012]]

Pojďme na to. V posledních 6 letech jsem hodně cestoval a opravdu si myslím, že Ježíš vykonal mnohem více a Evangelium znamená mnohem více, než někdy rozumíme. Nemíním to ve špatném nebo samospravedlivém smyslu. Vyrostl jsem v myšlení, že Ježíš zemřel, aby mně odpustil moje hříchy a vzal mě do nebe, ale je to mnohem víc. Ve skutečnosti je to jen povrch toho, proč zemřel. Budeme o tom mluvit a budeme mluvit o tom, kdo jsme, když již přišel a v té identitě najdete plnost, úplnost a z ní půjdete dál. Takže zde teď budu trochu vylévat své srdce. Ok? Budu mluvit rychle, pravděpodobně toho řeknu mnoho a budu zde učit všechno, co mě Ježíš doteď naučil. Nesnažte se to všechno pojmout, od toho jsou CD a nahrávky, ale čím se Bůh dotkne vašeho srdce, to vám právě mluví. Jeden kluk mi řekl: "Kámo, tys na mě dneska vyliil celou cisternu s mlékem". Řekl jsem mu: "To je v pořádku, mléko je dobré, množství nevadí, nemusíš vypít celou cisternu."

Evangelium bylo vždy o proměně, nikdy nebylo o tom "jít do nebe", vždy jen o proměně. Evangelium nikdy nepřestalo být o proměně. Můžu vám ukázat Písmo za Písmem. Evangelium je o odstranění starého člověka a příchodu nového člověka, o odložení toho starého a oblečení nového, o obnovení duchem své mysli. V Americe si musíme dát pozor, protože jsme přišli s evangeliem, které je o "požehnání nás" a "postaráni se o nás", a které nás "bere do nebe". To všechno je sice skvělé, protože Bůh je dobrý a je skvělý, ale to není naše motivace, proč jsme křesťany. Nejsme křesťané, abychom byli požehnání a šli do nebe. Nebe přijde dovnitř křesťana a vy se stanete jedno s Bohem. Evangelium bylo vždy o proměně. Co tím myslím? Na počátku Bůh řekl: "Učiňme člověka k našemu obrazu" a k obrazu Božímu stvořil ho. Takže právě zde v Genesis 1:26 vidíte stvořenou hodnotu/smysl člověka, Boží touhu, záměr a Boží plán, to, proč Bůh stvořil člověka - aby byl k Božímu obrazu. Bůh stvořil člověka ke svému Obrazu a stvořil ho podle své podoby - to je dědictví od Pána, to je to, kdo jsem, když se podívám na počátek. My se ale ztotožňujeme s tím, do čeho jsme se narodili, co jsme znali, když jsme vyrůstali, a co nás vyučovala světská moudrost, ale když přišel Ježíš - přišla Pravda a Pravda nás osvobozuje. Takže Ježíš přišel a ukázal nám příklad života, ke kterému jsme byli stvořeni. Přišel a žil to, k čemu jsme byli určeni. Sledujete? A Ježíš neřekl, abychom mu jen zpívali, nebo se k Němu modlili, ale řekl, abychom Ho následovali - to je velká věc.

Nečekám na to, až mě jednoho dne vyzvedne "autobus" a vezme mě do nebe. Bůh se nastěhoval do mě. Chápete? Jako bych byl výstavní dům. Jsem dům pro Krále. Dřív jsem to nevěděl, ale teď to už vím a jsem z toho nadšený. Snažím se vám to podat co nejklidněji, musím se zklidňovat, ale jsem úplně nadšený, že ve mně žije Duch Boží. Můj den není ustaraný a plný snažení se, protože Duch Boží žije ve mně a je odpověď na všechno. Lidé nejsou váš problém, život není váš problém - Ježíš je Pán. Ok? To neznámá, že nebudeme procházet věcmi, že nebude potřeba se s něčím vypořádat a že nepotkáme lidi, kteří by se nemohli zachovat lépe, ale Kristus je v nás. A řeknu vám, že je čas, aby z nás začal prostě zářit, abychom si uvědomili, že On je větší světlo. Světlo je větší než temnota, pokud jste na to ještě nepřišli. Světlo je větší než temnota. Nikdo nepřijde do světlé místnosti a neřekne: "Kamaráde nepřidal bys temnoty?" Pokud se místnost stane temnější, je to pro to, že někdo ztlumí světlo. Takže temnota není nikdy problém, nikdy o ni nejde a nikdy není na pořadu dne. Jde o světlo. Povstaňte a zařte, vaše světlo přišlo a Pánova sláva je na vás. Temnota přikryje Zemi, velká temnota, ale světlo je na vás. Amen? Říká: "Ať vaše světlo tak září před lidmi", že co? "Že uvidí, jak žijete váš život, uvidí vaše dobré skutky a budou slavit Otce". Dejte si pozor, abyste Evangelium nepřevrátili na způsob/metodu, jak získat lepší život a více požehnaný a pohodlnější den. Dejte si na to pozor, protože jinak byste byli zklamaní křesťané a to neexistuje. Dejte si pozor, abyste rozuměli, proč Duch Boží žije ve vás a k čemu máte všechna ta vzácná zaslíbení. - Nemodlíme se ty věci, abychom měli lepší den, modlíme se je, abychom měli proměněný den. Takže tváří v tvář životu Ho projevujeme/zjevujeme a pak Kristus opravdu jasně

září i když čelíme protivenství. Potom, i když s vámi lidé jednají nespravedlivě, vy jdete v lásce a dáváte jim milost, působíte pokoj a projevíte se jako synové živého Boha.

Nepleťte si, proč sem Ježíš přišel. On je ve vás, aby mohl žít skrze vás. Není zde, abyste se cítili lépe, i když způsobuje, že se dobře cítíte. Víte, proč se cítím dobře? Nemám problémy, nemám problém s lidmi, mám ve svém srdci Lásku a vidím lidi takové, jací opravdu jsou, nezávisle na tom, jak se vidí oni. Takže lidé již nikdy nemůžou být můj problém. Je zde Ježíš. Takže dny zklamání, potíží, zranění - nenechte se do toho zatáhnout, nepodceňte se a nenechte si namluvit, že to tak musí být. Nedejte se lacino, protože za vás byla zaplácena veliká cena. Jeho to stálo mnoho, aby se do vás dostal, neprodávejte se lacino - hlavně, nejste ani na prodej! Učte se a osvědčte se. Zůstávejte v Jeho přítomnosti, ať Jeho přítomnost způsobí změnu, ať ta "moudrost", kterou jsme za moudrost považovali, je změněna pravdou. Amen? Pokud s vámi někdo jedná špatně, to jen ukazuje, že netuší, kdo vlastně je a proč je zde na Zemi. Nemělo by to mít moc ovlivnit váš den, vaši náladu - ve vás má být něco většího jménem Ježíš, aby povstal a zářil v té situaci. Protože lidé nejsou pán, On je Pán, takže by měl v té situaci převládnout. Pokud mi lidé dělají špatně, tak by to pro mě nemělo být špatné. My si myslíme, že máme problém, voláme o modlitbu, ale zřejmě nemáme problém, ale máme řešení a to se jmenuje: "Milujte jedni druhé, položte svůj život a vydejte se pro Jeho slávu." Mluvím o probuzení - protože pokud tohle bude žít ve vás, tak je všechno jak má být. Amen?

Pokud Bůh řekl: "Učiňme člověka k našemu obrazu" a podle svého obrazu člověka stvořil a řekl Adamovi: "Nikdy nejez z tohoto stromu, protože v den kdy pojíš, jistě zemřeš..." Je to ve vaší Bibli, jste si jistí? Neříkám, kde to je, abych ušetřil trochu času, ale víte, že to je v Genesis? Říká: "Nejez z toho stromu, v den kdy pojíš, jistě zemřeš." Když člověk jedl z toho stromu, padl mrtvý? Ne, takže Bůh musel mít na mysli něco jiného, protože když to slyším, čekal bych, že pojí a hned padne mrtvý. Je zajímavé, že říká: "pojíš - zemřeš", protože věřím, že člověk byl stvořen, aby žil věčně. Člověk byl stvořen, aby žil, ne aby zemřel - proto v Kristu máme věčný život, protože nás vykoupil z toho, co jsme ztratili. Vrátil nám původní hodnotu/smysl a umístil nás do zahrady, jako bychom nikdy ze stromu nejedli.

Frank zde z nedostatku času nesdílel, že když poprvé přišel na Power and Love konferenci, tak žil ve velkém odsouzení a nerozuměl, kdo je, jakou má hodnotu a jak moc ho Bůh miluje. Ale uvědomte si - pokud za vás byla prolita krev, pak musíte být velmi důležití! Vypadá to, že Bůh si myslí, že smrt Jeho Syna mu stojí za to, abyste vy žili. Pravděpodobně asi nerozumíme, jak je to možné. Oblečení, které máte na sobě, pravděpodobně máte, protože vám stálo za tu cenu. Auto, ve kterém jezdíte - dali jste za něj peníze, protože jste si mysleli, že za to stojí. Důvod, proč si něco kupujete je, že věříte, že za své peníze získáváte něco s odpovídající nebo vyšší hodnotou. Snažíme se koupit něco, co stojí za to, a ještě mít pocit, že jsme na tom vydělali. A Bůh prolil krev svého Syna za tebe a za mě a věří, že co za to získá, za to stojí, případně na tom ještě vydělá!

Vidíte mě? Již jsem přestal "snažit se bojovat". Neskloním hlavu a nenechám se vámi naštvat ani rozhodit - vy nemáte takovou moc, nemůžete mě naštvat. Budu vás milovat, i když vás to bude deptat. Myslím to vážně. Mě už nezastavíte, ten vlak je už rozjetý. Jsem pastor již nějakou dobu a potkal jsem mnoho křesťanů, kteří měli mnoho důvodů a věcí v životě, které se ozývaly hlasitěji než pravda. Pokud okolnosti překřičí pravdu, tak najednou jsme jen výsledkem věcí, kterými procházíme my, namísto toho, čím prošel On. Pokud v tomto opravdu získáte porozumění, tak to váš život úplně změní a každý den budete připraveni zjevovat/manifestovat Božího Syna. A vůbec to nebude záviset na tom, čím zrovna procházíte, bude to závislé pouze na tom, kdo je On ve vás - to způsobí ten rozdíl. Lidé kolem potřebují vidět, jak lidé pod tlakem září, potřebují vidět, že lidé pod tlakem to neberou osobně. Trošku mě znepokojuje - myslím, že někdy si v církvi myslíme, že podle našich zkušeností je přece normální se tak zachovat, ale my jsme následovníci Ježíše a pokud ty věci nevidím v Jeho životě - sklíčenost, zdeptanost, strach... ON řekl: "Nebojte se!"

Takže to musí být možné. Řekl: "Nestrachujte se." Takže to musí být možné. A přitom to jsou dvě věci, které děláme nejdřív - bojíme se, staráme se a pak se modlíme. A nazýváme to, "že jsme věřili", a díváme se, kde Bůh byl. Přiznejme si to. Něco se stane a hned říkáme: "Ó můj Bože, to snad není možné..." - Taková reakce je snad špatný vtip, ne? A ještě k tomu přizvukujete jako: "Ó, ach, úúú..." - Možná u toho neděláte všechny ty zvuky, ale víte, o čem mluvím? Když nás život zastihne nepřipravené a potom se snažíme "aplikovat Boha", tak Ho snižujeme na princip, který používáme, abychom našli pomoc - namísto abychom našli Jeho jako Pána a Krále a byli ve vztahu lásky. Doufám, že vám to aspoň trochu dává smysl. Chtěl jsem se dostat k tomuto.

Když Adam jedl ze stromu, padl mrtvý na zem? Ne, ale Bůh řekl, že zemře v den, kdy pojí. Takže co se stalo? Něco zemřít muselo - Adam musel zemřít, nebo něco muselo zemřít. Bůh nelže, není člověk, aby musel lhát. Takže Adam pojí ze stromu a nezemře. Víme, že je nahý a stydí se, víme, že se schovává před Boží přítomností a že se stane velmi vědomý sebe. Takže co zemřelo? Zemřelo to, kým člověk byl. Bůh řekl: "V den, kdy pojíš z toho stromu, jistě zemřeš." V okamžiku hříchu bylo ztraceno to, kým byl člověk stvořen. Byla ztracena stvořená hodnota a smysl, který Bůh dal člověku - to kým Bůh člověka stvořil, bylo ztraceno. Ale Bůh to neprestal vidět, protože láska nikdy neselhává. Bůh ví, kým vás stvořil, i ve vaší nejčernější hodině, ve dni, kdy jste nejvíc ve hříchu, ve chvíli, kdy jste vědomě ve vzpouře, tak i tehdy Bůh říká: "To nejste vy, vím, kdo opravdu jste." Právě proto, když jste ještě byli hříšníci a když já jsem byl ještě hříšník, tak Bůh poslal svého Syna. Proč? Protože ví, jaké nás stvořil, abychom byli. Něco na nás je, že kdybychom tomu porozuměli, tak bychom hleděli v údivu. A Bůh si myslí, že smrt Jeho Syna stojí za vykoupení této pravdy. Pokud bychom to někdy pochopili, tak bychom nepotřebovali povzbuzování a sloužení, které si neustále myslíme, že v určitých oblastech potřebujeme. Jen to, že se probudíte, by pro vás potom byla úžasná radost. Vážně. Je to nepopsatelná radost. Anděl říká: "Radostnou zvěst o veliké radosti!"

Pokud bychom opravdu rozuměli evangeliu, tak by naše srdce explodovala porozuměním a pravdou, že jsme svobodní. Proč? Kvůli té skutečnosti. Najednou bychom věděli, kdo jsme, a přestali bychom být lidmi, kteří se snaží aplikovat/použít Boha, aby přežili. Byli bychom lidé, ve kterých Bůh žije a kterým ukazuje, čím jsme se stali, kdo jsme a proč. Pak už to najednou není o mně, ale o Něm a o vás, tj. o druhých. A pak jsem najednou svobodný - nejen od hříchu, ale ode mě samotného a od mého strachu o sebe, od myšlení na sebe, sebeobranu, samospravedlnosti - najednou je mrtvý můj největší nepřítel - tj. "Já". - "Ale já jsem si myslel, že můj největší nepřítel je ďábel." Ne, ďábel jen pracuje s tím, co mu dáte. "Přichází vládce tohoto světa, ale nic ve mně nemá." "Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha." Nepodceňujte se, byli jste koupeni za vysokou cenu. "Ale ďábel..." - Zanechte takových řečí. "Vládce tohoto světa přichází a nemá ve mně nic." Pokud to Ježíš řekl a řekl nám, abychom Ho následovali, pak to může být pravda i v našich životech. A neříkejte mi, že nemůžete mít čisté srdce, že je stále lstivé a převrácené - tak se znovuzrodte! "Ale lidské srdce je přece lstivé a nenapravitelné, kdo mu porozumí..." -

Znovuzrodte se! Bůh vám dá nové srdce a nového ducha. Sledujte: "Chodte duchem a nevykonáte žádost těla." Pokud se rozmohla milost, když jsme hřešili, máme stále hřešit, aby se rozmáhala? Ani náhodou! *Římanům 6:1 Co tedy řekneme? Máme zůstat v hříchu, aby se rozhojnila milost?*

²V žádném případě! Jak bychom mohli ještě žít v hříchu my, kdo jsme mu zemřeli? ³Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni do Krista Ježíše, jsme pokřtěni do jeho smrti? ⁴Jsmo s ním tedy skrze křest pohřbeni do smrti, abychom tak jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, i my mohli začít chodit v novotě života. Četl jsem tu Knihu [tj. Bibli] a opravdu mně to moc pomohlo.

Víte, proč jsem ve dvaceti přestal chodit do církve? Protože jsem si myslel, že tento ubohý člověk Ježíš zemřel na kříži, protože jsem hříšník, ale já stejně nemůžu přestat hřešit. Stále jsem měl pocit viny a říkal jsem si, že když byl Ježíš bit kvůli takovému blbovi, jako jsem já, proč by mě vůbec chtěl v nebi? Přiznejte se, koho někdy napadlo něco jako: "Co na mně Boha tak přitahuje, že by mě chtěl v nebi?" Napadlo to ještě někoho jiného, než mě? Mě to vypudilo z církve, protože jsem si byl tak

vědomí hříchu. Protože jedině, co jsem slyšel z kazatelny, bylo, že: "Ježíš zemřel na kříži, protože jsi hříšník." To mě učili celý život. Ale Ježíš přišel, aby spasil, co zahynulo! Čtěme si naše Bible. On musel zemřít, protože jsme zhřešili, ale nezemřel na kříži, protože jsme hříšníci. Ježíš zemřel na kříži, protože jste ztracení synové a On pro vás chce získat zpět vaše synovství. Stal se tím, čím jste byli vy, postavil se na vaše místo a zemřel na vašem místě. Nezemřel na kříži, protože jste hříšníci, ale protože jste stvořeni k Božímu obrazu. Bůh potřeboval odstranit hřích, takže ho sňal z vás a vložil na Něj, aby vy jste se mohli stát Božími syny a dcerami. Takže přestaňte vstávat s tím "snažit se nehřešit". Vstaňte a radujte se, že nás přijal, že jsme čistí, spravedliví, že jsme synové, dcery. Protože pokud si toto oblečete, tak potom tak budete i žít, ale pokud se vzbudíte a budete se snažit nehřešit, budete si vědomi svých selhání, neschopností, slabostí, svého těla a neustále budete mít vědomí hříchu, přestože máte upřímné srdce a jste si vědomi své potřeby Spasitele. Ale my nejsme lidé, kteří by se snažili udělat chybu - někdy tomu nerozumíme. Mohli byste přijít na tuto konferenci s tím, že hraje s Bohem nějakou hru, ale snažte se porozumět. Můžete mít čisté srdce a vidět potřebu Spasitele, ale přitom zůstat ve vědomí hříchu po celý váš život a bojovat bitvu, kterou On již vyhrál. Mě hřích nezaprodáte a jdete pozdě, pokud si myslíte, že mě přesvědčíte o něčem jiném. Protože vy se mnou nežijete, já ano a jsem velmi smělý, protože se shlížím v zrcadle. Já se sebou v noci spím a spím dobře. A jednoho dne poznáte, že jsem říkal pravdu. Co vy na to?

Opravdu se podceňujeme. Vidíme se a smýšlíme o sobě podle naší minulosti a svých zkušeností/chyb a i ostatní nás tak vidí, ale já následuji Ježíše a ten řekl, že můžu žít čistý. "Takže ty jsi už dokonalý, bratře?" - O dokonalosti zde vůbec nemluví, přestaňte se na to dívat tak omezeně. Mluvím o následování Ježíše, o tom, co je možné se stát díky milosti, o tom, v co může Boží Duch zformovat jedince. Proč stanovujeme hranice a omezení? Proč to nenecháme na Duchu Svatém? Proč Ho nenecháte, aby vás vyraboval a změnil k Boží slávě? Proč se nezavřete do pokojíku, a když se nikdo nedívá, tak se neotevřete Jemu a nenecháte Ho vejít do vás? Pokud se ráno vzbudíte a budete se snažit nehřešit, tak nerozumíte, kdo jste. To je přímá řeč, ne zlá. Snažím se pomoci. Jediný důvod, proč vstáváte a snažíte se nehřešit, je, že jste čistí a že vám na tom záleží. Nemáte problém, vy chcete dělat správně, ale je to zavádějící touha. Mě nerozhodí, když za mnou přijdou lidé a přiznají, že něco nedali. Zavolal vám někdy někdo a se slzami vám vyznával nějaký hřích? Jsem nadšený, že zavolají a pláčou. Mohli bychom uvíznout v tom, co špatného udělali, ale já jsem nadšený z místa, na jakém je jejich srdce. Protože pokud je na tom místě budu budovat, změní se, co příště udělají, protože pokud udělám strom dobrý, tak ovoce je automatické.

My jsme tolik zaměstnáni nesením lepšího ovoce, že ten strom nikdy neuděláme dobrým a potom chybějící ovoce určuje strom a máme to převrácené. Sledujte, co říká Ježíš: *"Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný nemůže mít dobré, proto poznáte strom podle ovoce."* Víte, co slyšíme, když to říká? Slyšíme "ovoce", ale hádejte, o čem mluví? Mluví "o stromu". Evangelium je tak jednoduché. Ježíš mluví a říká: "dávejte pozor, co slyšíte" a říká "strom", ale my slyšíme "ovoce". A protože jsme upřímní a opravdu milujeme Boha do míry, do jaké Ho milujeme, tak se snažíme nést dobré ovoce. Ale to Ježíš neříká. Říká: "Udělejte dobrým ten strom." Protože když se snažíte nést dobré ovoce, zůstává otázka, jak je na tom strom. Snažíte se dokázat strom ovocem a pak se vždy cítíte, že nežijete podle svých představ, cítíte, že je nenaplnujete a že nejste dobrý strom. Dostanete se do skutků a snažíte se, protože nejste zlý člověk a milujete Boha, ale to je špatně. "Takže co Dane myslíš tím udělat strom dobrý?" Každé ráno vstaňte a buďte syn, dcera. Vzbudte se a buďte "odpuštění", spravedliví a svobodní a přivítejte Ducha Svatého do vašeho dne, řekněte Mu: "Díky, že jsi zde!" Naučte se s Ním sdílet a mít spojení a jednotu s všemohoucím Bohem. Každé ráno se vzbudte a buďte čistí. Pokud přijmete krev, obmytí krví a vydání Ježíšova života a těla, tak to ve vás něco udělá. Dá vám to charakter, disciplínu a způsobí to, že budete opravdu opravdoví. Pokud tomuto evangeliu budete správně rozumět, vloží do vás péči. Dá to do vás něco, co bylo ztraceno - touhu žít pro Jeho jméno, ne pro vaše. Původně, před jezením ze stromu v zahradě,

člověk žil pro Jeho jméno, ale potom už pro sebe a na úkor všech ostatních. Jak převrácené a překroucené. Takže Ježíš nepřišel, aby mu sloužili, ale aby sloužil, aby dal, aby položil svůj život a ukázal nám, o čem to doopravdy je.

Dejte si velký pozor, abyste nevzali toto Evangelium a nechtěli ho použít pro sebe, pro svůj prospěch - abyste měli víc, byli lepší a byli něco víc, pro prosperitu a plné sýpky. Nemám problém s tím, když vám Bůh požehná, ale o to vám nejde, vám jde o Jeho přirozenost, Jeho lásku, Jeho soucit, moudrost, Jeho Život. Pokud vám jde o něco jiného, mám pro vás smělé oznámení - jste na cestě zklamání, zmatku a jízdy na horské dráze - to není křesťanství. Křesťanství je růst do Něj. Zemřeli jsme sobě a máme jediný důvod k životu a to pro Jeho jméno. Já zde zanechám odkaz položeného života a získám život a dostanu odměnu. Potřebujete zahodit svoje možnosti, svoje práva. Lidé říkají: "V té situaci ses mohl urazit..." - ne zapomeňte na to, to není ani možnost. Vidíte? Pokud si držíte tuto možnost, pak do ní spadnete. Lidé říkají: "Ježíš dokázal svou lásku tím, že nesestoupil z kříže." Ale On nemohl z kříže odejít, protože láska nikdy neselhává, nerozmyslel by si to. Když tam visel, neříkal si: "Měl bych použít trochu moci a pomoci si od těla." Ježíš tam visel kvůli vám a ví, kdo jste, i když vy to ani netušíte, a říká: "Otče, odpusť jim, protože neví, co dělají. Ale my oba víme, co je důvod, proč zde jsem, a když budu vyzdvižen, tak k sobě potáhnu všechny lidi." Proč jste zde a máte touhu po Bohu? Protože vás milost přitáhla k Němu, protože On vás chce. Pokud by vás k sobě nepřitahoval, ani by vás nezajímal. Pokud by vám nedával touhu a nevolal vás: "Přijďte ke Mně.", tak byste o Boha ani neměli zájem. On je tak dobrý Bůh.

Đábel miluje, když dosáhne toho, že je to celé o nás, o našich pocitech a o tom: "No ale on mi řekl... Tamta řekla..." Miluje, když namítnete: "Ale ty nevíš, čím procházím!", a další věci, které se zdá, že dávají smysl. Je cesta, která se zdá být člověku správná, ale hádejte, co vždy přináší? Smrt. Zamyslete se. Pokud vaše myšlení nepůsobí život a nedává vám vášeň a rostoucí touhu pro Království ve vás - pokud váš způsob myšlení nepůsobí život, pak zřejmě nemyslíte jako Bůh. Adam jedl ze stromu a zemřelo to, kdo byl. Kdo byl? Byl Božím obrazem. Co je Bůh? Bůh je láska. Studoval jsem to. Můžete říct, že Bůh je hodně věcí, ale všechno to vychází z lásky, protože to je nejvyšší a nejlepší cesta. Všechno, co Bůh dělá, pramení z lásky, takže říct, že Bůh je láska, je nejčistší definice Boha. Je to pravda? Když Bůh řekl: "Učiňme člověka k našemu obrazu." O čem mluví? "Rozmnožme lásku v těle a ať se tělo množí, aby Moje sláva zaplnila celou Zem." Když je Mojžíš na poušti a prosí, aby Bůh nezničil Izrael, tak jednou dostane odpověď: "Dobře, ale budou nést následky." Oni sklízí, co zaseli, protože jsou pod zákonem hříchu a smrti. Nebylo to tak, že by tam Bůh seděl a mačkal tlačítko elektrických šoků pokaždé, když něco minuli. "Bzz, neposlušné děti, bzz neposlušné děti, bzz..." Ne, ale hřích má následky. Ale pak Bůh říká: "Poslouchej Mojžíši, jako že jsem živ, celá země bude naplněna mojí slávou." To řekl Bůh bez pochyb, právě ve chvíli, kdy to Izrael hodně míjel. Co vlastně říkal? Prorokoval, díval se dál, za to, co předvádělo "tělo". Doufám, že víte, že Starý zákon ukazuje na Krista. Doufám, že víte, že středem celé Bible je Pán Ježíš Kristus. Pokud vás váš výklad Starého zákona nevede k Novému, změňte svůj výklad. Bůh tam oznamuje den, kdy člověk bude naplněn Jeho Duchem, obmyt Jeho krví a bude zjevovat a vyjadřovat Jeho velké jméno. Celá země naplněná Jeho slávou.

Podívejte se na Eden. Když byli vyhozeni z ráje, bylo jim řečeno: "Již zde nemůžete nadále být." To vypadá jako vykopnutí, ne? Eden byl Boží ráj, byli tam, aby o tu zahradu pečovali, udržovali ji, plodili se a množili se. Když opustili Eden, byl tam postaven anděl, aby to místo hlídal, aby se nemohli vrátit. Takže z Bible víme, že to bylo určité ohraničené místo. Bylo jim řečeno: "Plodte se a množte se." Zajímavé. Co se stane, když budete bydlet v garsonce a budete se množit? Budete se muset přestěhovat do většího bytu - něco se bude muset změnit. Bůh je postavil sem na zem, řekl jim, ať jsou plodní a množí se. Žalm 8. kapitola a Židům 2. kapitola říkají, že člověk, který chodí ve své stvořené hodnotě/smyslu, je Boží slávou. Takže takto zde máme Boží slávu na Zemi v těle, a plodí se a množí se, a plodí se a množí se, dokud Boží sláva nezaplní Zemi. Víme, že když člověk zhřešil, tak se to všechno změnilo. Již v Genesis 6. kapitole vidíme, že člověk byl v srdci neustále

zkaženější. Už v Genesis 6. kapitole to nevypadalo moc dobře. A víte, co se tam stalo? Potopa. Vidíme a vnímáme to jako potopu, kdy všichni kromě Noeho a jeho rodiny zemřeli. Máte to ve své Bibli? Víte, co Bůh tehdy udělal? On pokřtil Zemi vodou a ukazuje na den, který přijde. Skrze vodu utopí všechnu nespravedlnost, aby všechno, co zůstalo, bylo spravedlivé. A to ukazuje na ten den, který má přijít. Bůh dal na nebe duhu a řekl, že se to takto již nikdy nestane. Že v budoucnu už to nebude na úkor zmařených lidských životů, protože to bude naopak dávání života. Že bude křest, bude voda, ale bude dávat život, bude v něm odhalena spravedlnost a všechna nespravedlnost bude odstraněna. Je to stín věcí budoucích. Petr o tom mluví v 1. Petrově ve 3. kapitole - že vodní křest není na očištění těla. Říká, že "je to vodní křest, co nás nyní zachraňuje" a používá řecké slovo "sozó", což je úžasné slovo. Znamená "zachráněn, uzdraven, vysvobozen, chráněn, zachován". Ne očištění těla, ale jako dobré svědomí k Bohu. "Proč o tom Dane mluvíš? Abys učil nějakou teologii?" - Ne, protože je nezbytné, abyste měli dobré svědomí k Bohu. Jak chcete žít mimo sebe a dovolit Bohu, aby žil skrze vás, pokud k Němu nemáte dobré svědomí?

Pokud nemáte dobré svědomí k Bohu, hádejte, ke komu je vaše svědomí? K vám. Jste si vědomí sebe. Proč lidé nepřekročí hranice svého života? Protože si většinou jsou vědomí sebe: "Co si o mně budou lidé myslet. Jak to bude vypadat. Budu za blbce. Nepřijmou mě. Můžou mě odmítnout..." Ale já už nejsem na Zemi pro to, abych tím byl ovlivňován. Ono na tom v podstatě nezáleží. A tím nechci říct, že je jedno, co si myslíte. Říkám, že teď už vím, kdo jsem. Takže pokud odsoudíte to, co říkám, nebo si to budete špatně vykládat, špatně tomu porozumíte, anebo je tomu vaše srdce úplně vzdálené a říkáte si: "Jaký to blb!" Tak mně to nemůže ublížit a dnes večer budu uléhat s Ním. Nebudu někomu s brekem volat: "Oni si myslí, že jsem hloupý..." Haló! My se často na podobné věci chytáme. "On se na mě divně podíval." - "No a?" Tohle myslíme tím, když říkáme, aby vaše totožnost/identita byla v Něm.

"Proč žiji? Proč jsem se dnes vzbudil? Proč chodím po této Zemi?" Lidé se ptají na takové otázky neustále. Ale nyní přišla Pravda a Ježíš je naše všechno, protože když vidíme Jeho, tak zjistíme, kdo jsme a teď už rozumíme, proč žijeme, protože nyní jsme Ho už viděli. Teď nám to dochází - On byl příkladem života, pro který jsme byli stvořeni, a vdechl do nás svého Ducha, jako by člověk nikdy nezhrěšil, a nyní můžeme pokračovat v tom, k čemu jsme byli stvořeni.

Musíme být opatrní, abychom to neudělali o Bohu, který nám mění plínky, žehná nám, ňuchá nás a podobně. Podívejte, On mě úplně obklopuje, dotýká se mě, miluje mě, ale já nežiji pro ty prožitky. Já žiji pro Jeho záměr a všechno ostatní je přidaná hodnota. Pokud budu něco cítit, super, ale já vím, proč žiji. Pokud se mnou budete jednat pěkně, super, ale vím, proč žiji. Pokud zle, nic to nezmění, protože vím, proč žiji. Chápete? Měli byste vědět, proč žijete, že žijete pro Jeho obraz. *Koloským 3:10 abyste byli obnoveni v poznání podle obrazu Toho, který vás stvořil.* Ale my jsme nějak začali evangelium kázat a udělali ho o "požehnání nás" a výhodách pro nás, namísto o "proměně nás". To je také důvod, proč se vodní křest vytratil z mnoha kruhů, protože jsme to udělali o cestě do nebe, na místo o proměně života. Není to cestovní pas do nebe, je to proměna vašeho života. Je to odložení toho starého a oblečení nového. Podívejte - když Adam jedl z toho stromu a zemřel, tak se stal sebestředným, vědomým si sebe, bránícím sebe a samospravedlivým. Bůh se ho zeptal na "ano/ne" otázku: "Jak víš, že jsi nahý, jedl jsi ze stromu?" A Adam mu odpověděl: "To ta žena, kterou jsi mi dal. Ona mi dala jíst." Co je to za odpověď? Tělu to přijde normální, zní to rozumně a já a vy jsme to často používali, než jsme uvěřili, a někteří i poté.

"Adame, jak jsi poznal, že jsi nahý? Jedl jsi ze stromu?" - "To ta žena, kterou jsi mi dal. Podívej, kdybys mi nedal tu ženu, tak bych kvůli ní asi ze stromu nejedl. Ok? Jako měl jsem kousek, ale to ona, na mě se nedívej." To je první účinek hříchu - vědomí si sama sebe, sebestřednost, sebeobrana, samospravedlnost. První známka a účinek hříchu je žít pro sebe sama. Proto Ježíš říká: "Pokud mě chce někdo následovat, ať nejdřív zapře sám sebe." Neříkal, ať se modlí modlitbu, aby měli zapsané jméno v Knize života. Řekl: "Pokud mě chcete následovat, zapřete sami sebe."

Proč? Protože to je problém, který nás ničí. Nikdy jste nebyli stvořeni pro sebe, byli jste stvořeni k Božímu obrazu. Takže "pokud mě chce někdo následovat, ať zapře..." - tzn. nejdete k Ježíši, protože se bojíte pekla, nejdete k Němu kvůli strachu ze smrti, jdete k Ježíši, protože si uvědomíte, že žijete pro svoje sobecké věci/touhy a přitom jste byli stvořeni pro Jeho slávu. A činíte pokání, tj. změníte způsob, jakým přemýšlíte, a poté se každý den probudíte a dovolíte Bohu, aby vám dal moudrost a porozumění. Poddáte se jako dobrá hlína a přilnete k ruce Velkého hrnčíře, aby se zjevil Jeho mistrovský kousek. To je křesťanský život. On je hrnčíř, vy jste hlína - prostě jen buďte dobrá hlína, vlhká, tvárná a jen přilnete. Neříkejte: "Co to děláš? Ta křivka se mi nelíbí..." Prostě jen buďte dobrou hlínou.

Cítíte, jak je to vážné téma a přitom můžeme být veselí? Bůh nechce, abyste byli tak zavalení, že odsud nebudete moct ani odejít. Nesdílím to, abych vám ukázal, kde nejste, ale abych učil, k čemu jsme povoláni. A Boží Láska ví, jak naše duše dokáže vzít věci ve smyslu: "Tý jo, tak to sem vedle, mám před sebou ještě takový kus cesty, jsem sotva spasený." Kvůli tomu takto nekážu. Je to pro získání porozumění, urovnání cesty, pozvednutí standardu a vybudování cesty, po které můžeme jít dál. Není to pro ukázání toho, kde nejsme, je to pro ukázání toho, kam jsme povoláni. Ok? Takže když kážu tyto věci, tak je v mém srdci velká radost a On nás nechá smát se po celou dobu. Nemá to být bolestivé - pokud jste na operaci, nemusí to být bolestivé. Ani nemusíte poznat řezání těla nebo ztrátu krve. Proto se smějete po celou dobu. Duch Svatý to zajistí, On je dobrý - je to anestezie Ducha Svatého. On má velice ostrý meč. Říká: "Za všechno své vlastnictví získej rozumnost." [Příslaví 4:7] Neříká tam "požehnání". Nejsem proti požehnání, ale neměla by to být naše priorita číslo jedna. Jenom to "znát Ho" je již více než dost, někdo zde by z toho mohl mít radost. Vzbudit se s Duchem Svatým, to by mělo být něco skvělého, anebo to je jen teologie? Je to prostě jen vaše Biblická pozice? Odpusťte, nesnažím se dělat chytrého, ale mohla by to být jen teologie, anebo to může být vaše skutečnost, se kterou se můžete každé ráno probudit.

Co vám brání říct: "Dobré ráno, je tak skvělé být živý, díky, že žiješ ve mně. Díky, že mě miluješ, že jsi mě umyl od všeho, co jsem kdy udělal špatně, a dal mi dnes příležitost zjevovat/manifestovat Tvoje velké jméno. Nejsem našťvaný na čas, na svou práci, na svého šéfa. Vzdávám Ti dík za čest žít život a děkuji Ti, že budeš dnes skrze mě ve všem zářit. Díky velký a mocný Bože." Tohle je pravděpodobně křesťanské obecenství a modlitba. Zřejmě víc než toto. Je 6 hodin ráno, zvoní budík. "Bože jak dlouho mě ještě budeš držet v té práci, kdy už mi dáš jinou? Proč dovolíš, aby na mě šéf byl takový, když mě miluješ, jak říkáš?..." To pravděpodobně není křesťanská modlitba, to je zřejmě sobecké oklamání a stěžování si. Je v pořádku, když mluvím pravdu narovinu? Jste stále v pohodě? Zeptal bych se, zda mě stále milujete, ale kvůli tomu zde nejsem, jsem zde, abych kázal pravdu. Vy se musíte vypořádat s tím, co ke mně cítíte, protože On mě miluje tak moc, až je to absurdní. A dnes půjdu spát v Boží přítomnosti bez ohledu na to, jak to teď přijmete, ale budu věřit, že dobře. Ale bez ohledu na to, jak s tím naložíte, co o mně lidé řeknou - rozumíte, že budu mít pokoj ve svém srdci a ráno se s Ním vzbudím? Rozumíte, že jsem konečně "v pohodě" se sebou? Jako že miluji, kým jsem se stal? Dívám se do zrcadla: "Hurá to jsem já!" Ne, že bych byl nějaký krasavec, ale že Ho vidím ve mně a mám čisté svědomí a čisté ruce. Nemám žádné tajemství - nedočtete se o mně jednou v novinách, nebojím se, že někdo něco vytáhne. Žiji v Duchu Svatém. Miluji takhle mluvit, působí to, že se cítím čistý, opravdu. Můžete milovat, kým jste se stali v Něm, a je to opravdu důležité, protože to je druhé největší přikázání. První je: "Miluj Boha vším" a druhé je podobné: "miluj bližního jako sebe". Problém je - co když sebe nemáme rádi a pak milujeme bližního jako sebe? Není divu, že kritizujeme, hledáme chyby, samospravedlivě soudíme, protože tak vidíme sebe. A když to pak vidíme na ostatních, tak nás to přestane tlačit a nezměníme se díky výmluvě, že "všichni přece mají nějaký problém".

Milujte svého bližního jako sebe. Proto je tolik důležité, abych měl co nejzdravější pohled na to, kým jsem se stal skrze Kristovo dokonané dílo, abych vás mohl vidět úplně jasně. Protože pokud vidím sebe jasně, tak polovina bitvy je vyhrána, protože teď můžu vidět jasně i vás. Protože pokud On mě

vidí takto, tak vás určitě vidí stejně. A ať to už vidíte nebo ne - "Odpusť jim Otče, protože nevědí, co činí" - Ježíš vás tak vidí. Takže vás už nikdy nebudu soudit, mít o vás předsudky, nebudu vás zařazovat, pomlouvat, zneužívat vašich slabostí. Nyní je mým osudem milovat vás a vytáhnout z vás to nejlepší. A pokud jediné, co budu moct udělat, je modlit se, tak se budu modlit, protože máte potenciál a budoucnost, ne z motivu, že máte nějakou slabost a nedostatek. Hádám, že modlitba z prvního motivu dojde až do nebe, a ta z jiného motivu se odrazí od stropu a spadne na zem. Protože Bůh pravděpodobně slyší na lásku. Víra se projevuje skrze lásku a láska nikdy neselhává. Jste v pohodě? Doufám, že se bavíte aspoň jako já. Nevidím většinu z vás do obličeje, ale i kdybych viděl, stejně bych kázal to samé.

Vážně - pokud budeme kázat dobrou zprávu bez přehánění a super duchovního fantazírování, tak dobrá zpráva by zněla: "Váš život stojí za to žít a Bůh o nás ví něco, do čeho bychom pravděpodobně měli pokračovat růst. Vypadá to, že Bohu stojí váš život za smrt Jeho Syna." Právě to by mě mělo nastartovat k hledání. Rozumíte? Musí to být něco víc, než jen že se mám tak dobře, jak jde dobře svět kolem mě, že se cítím jen tak dobře, jak dobře zrovna jde můj život - jak se mi daří. Kdy se On konečně stane převládajícím a bude určující faktor mého života, a ať přijde cokoliv, tak Ho budu vidět jasně? Kdy, když do vašeho života přijdou Nabukadnezarové a řeknou vám, abyste je uctívali a báli se jich - tak kdy se jim postavíte a budete jim čelit, protože je to všechno o Bohu? Když pak budou ohrožovat váš život, tak to pro vás nebude problém. "Co je váš oheň, když On je Bůh?". A najednou to ďábel udělá 7x horší, protože je zvyklý, že se tělo vzdá, pokud je to celé o těle - ale tělo se tehdy nepohne a stojí tam, protože to je celé o Bohu.

Říkám lidem: "Pokud se opravdu nechcete změnit, tak neubližujte někomu, kdo rozumí lásce. Nejednejte se mnou špatně, pokud se nechcete změnit." Protože když budu o samotě, tak se za vás budu modlit a nebude to pro to, že bych vás soudil, byl samospravedlivý, anebo byl vámi zraněný. Budu pro vás plakat, protože nevíte, kdo jste. A můžete se tak chovat a žít jediné pro to, že nerozumíte své hodnotě a hodnotě ostatních - a způsobí to slzy v mém srdci, budu se modlit a prosit o milost pro váš život, a Duch Svatý přijde a dostane vás. Nějak, nějakým způsobem. Protože se nemodlím našťvaný, nestěžuji si, není to z dotčení mých práv, není to: "Bože, proč je nenapravíš, sraz jim hřebínek!" Rozumíte? Vsadím se, že Bůh slyší tu modlitbu, když pláčete na místě, kdy se nikdo nedívá, za člověka, který se zdá být nepřítel, ale víte, že nebojujete proti tělu. Pláčete a vyslovujete jejich jméno: "Bože, oni neví, kdo jsou, dej jim milost a světlo, ať povstanou k potenciálu a určení, které jsi jim dal na počátku. Bože, ať již neprojde další den, přesuň se na ně Duchu Svatý..." Hádám, že to zvítězí nad: "Bože nemůžu uvěřit, že jsi jim dovolil udělat mně tohle." Vsadím se, že nebe slyší tu první modlitbu. Vsadím se, že takové bylo srdce Ježíše, když zemřel za všechny v této místnosti. Hádám, že ta radost, kterou měl před sebou, byl den, kdy vy a já budeme nejen naplněni Jeho duchem, ale také budeme rozumět proč. Cílem přikázání je láska. *1. Timoteovi 1:5 Cílem našeho přikázání a vyučování je Láska.* Proč tomu věnuji tolik času? Protože jsme sem nepřijeli učit evangelizování, chození mezi lidmi, anebo vám říct, abyste dělali "treasure hunt" (Hledání pokladu), a i když to je zábava a Bůh a Duch Svatý si to může použít, tak chceme, abyste věděli, kdo jste, a každý den, jak se vzbudíte, byli skálopevní a nepohnutelní, a z té pravdy žili zdravý a produktivní život. Věřím, že tohle je probuzení - když je to v srdci každého a společně zjevujeme/manifestujeme Království.

Posledních 17 a půl roku jsem žil určitým způsobem a měl jsem oči upřené na jednu věc - jsem syn - nesnažím se být, stal jsem se jím. On mě miluje, chce žít uvnitř mě. "On mě nikdy neopustí, ani se mě nezřekne." Zní to divně a tradiční myšlení to považuje za rouhání, ale On nás tolik miluje, protože miluje to "jaké nás stvořil" a jde po vykoupení toho "jaké nás stvořil". Sledujte. Teď to bude výzva pro vašeho ducha, vaše srdce a porozumění. Má to opodstatnění, protože když slyšíte člověka jako já mluvit, tak Duch Svatý chce, abyste byli opravdu strážci svého srdce a učinili ve svém srdci rozhodnutí, jako byste byli na Božím oltáři. Rozhodnutí, co uděláte s tím, co říkám, a se svým životem od tohoto dne. Ať už to odhalí slabosti, špatné myšlení, nebo nějaký skrytý motiv,

který není produktivní - zabijte dnes tu věc a řekněte si: "Za všechno, co mám, získám rozumnost, budu žít z jiného motivu, než jsem žil, a vyhodím tu hromadu "ano, ale" myšlení." Protože sledujte, něco zde odhalím, mám to na srdci udělat.

Pokud Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a Bůh je láska, pak Adam byl láska, než jedl ze stromu. Takže sledujte. Adam neměl potřebu lásky, byl láska. Víte, proč máme už od nepaměti zoufalou potřebu lásky? Proč se snažíme najít sebe, chceme zapadnout, nebýt odmítnutí? Proč jsme lidé, cítící se jako sirotci, nepřijatí, snažící se upozornit na sebe, získat úctu a pověst? Protože to, co bylo stvořeno, aby bylo láska, zemřelo a stalo se zoufalou potřebou lásky. A jediný způsob, jak ji naplnit, je být naroubován zpět na vinný kmen, poznat Kristovu lásku (Efeským 3. kapitola) a být naplnění veškerou plností Boží. Pokud mám Boží plnost, tak prostě nepotřebuji vámi být přijat, abych se cítil v pořádku - mám Boží plnost. Chci vámi být přijat, ale nehledě na to, mám Boží plnost. Vidíte to? Když jste znovuzrozeni, zapřeli jste sami sebe a vzali svůj kříž - to znamená každou křivdu, nespravedlnost, všechno nespravedlivé, čím musíte na Zemi "projít". Takže vezmete svůj kříž a co následujete? Padlého člověka, lidské zkušenosti nebo lidi, které respektujete a kterých si vážíte? Ne, následujete Ježíše. To jsou docela dobré šlépěje, které máme následovat - zůstaňte v nich, nevzdalujte se. Takže zapřete sami sebe - nikdy nebudete schopni vzít svůj kříž, pokud nezapřete sami sebe. Protože to bude stále "o vás" a budete "zranění církví", zranění vedením, zranění lidmi, kterým jste pastor a podobně. Jako by teď byla epidemie "zraněných křesťanů", jako by to snad bylo biblické. To je ale nebiblické! Bible říká: "pokud budete láska, pak nemáte žádný důvod být uraženi svým bratrem". Říká: "Pokud byste měli stížnost proti druhému, tak prostě odpusťte, jako již Kristus odpustil vám." Neodpouštíte, aby vám bylo odpuštěno, odpouštíte, protože jste byli zahrnuti odpuštěním. Zákon říká: "Odpusťte, aby vám bylo odpuštěno." Ale milost říká: "Odpusťte, protože vám už bylo odpuštěno."

Lidé, kteří mají problém odpustit, prostě nepřijali Boží lásku a milost, a nenechali ji, aby je obmývala. Protože to je nejužasnější věc - že se nikdy nebudu muset zodpovídat za věci, které jsem udělal mimo Něj. Nikdy. A i když se ty věci snaží šeptat a připomínat se mi, tak jsou úplně mrtvé. Takže nepotřebuji modlitbu, nepotřebuji v tom posloužit. Jako: "Ó modlete se za mě, vybavují se mi špatné vzpomínky." To má být vtip? Začněte uctívat Boha a vzdejte Bohu slávu, že proměnil váš život a že dřív jste nerozuměli, ale nyní vidíte jasně. Dábel: "Šepty, šepty, šepty..." - "Otče děkuji Ti za svobodu, byly doby, kdy jsem říkal a dělal tyhle věci, a ani jsem nemrkl okem, ale nyní už to není ani v mém srdci. A přišla mi tato vzpomínka a způsobila, že Tě uctívám a připomínám svému srdci, že nikdy nebudu ten, který jsem byl dřív." Tohle bude určitě lepší, než prosit někoho o modlitbu, protože máte nějaké divné myšlenky. No tak - vy nejste, co si o sobě myslíte vy, jste tím čeho dosáhl On, tím, co vykonal, takže to oblečte a budete vypadat dobře. Přestaňte si myslet, že všechno, co vám jde hlavou, pochází z vašeho srdce. Pokud vás něco rmoutí a přejete si, abyste si to nikdy nemysleli, nebo abyste to nikdy neviděli, tak to nemůže být z vás. Je to prostě jen špatná vzpomínka, ďábel, který lže, tak proč tomu dávat tolik moci? Nepotřebujete v tom službu vysvobození, jen potřebujete Pravdu - Pravda vás osvobodí. Služba vysvobození v této oblasti vás zavede na bludný kruh. Pravda vás osvobodí, slibuji. V církvi strávíme více času řešením depresí, vzpomínek, prožitků, vracení se minulosti a snů, než následováním pravdy. Myslíme si, že jsme tím, co nám říkají naše pocity a vzpomínky. Ne, my jsme tím, čeho On dosáhl - musíme si to obléci a být svobodní. Můžete mít uprostřed noci špatný sen o drogách, promiskuitě, prostituci a probudit se celý zpocený. To je chvíle na to dostat se do svého srdce, do ducha, a říct: "Díky Bože, že ta noční můra je navždy pryč, již jsem navěky jiný." - Nepotřebujete někomu volat, aby se za vás modlil, protože pak budete mít ten sen znovu a znovu. Pokud mě tímto bude nepřítel provokovat a připomínat mi ty věci, tak se díky tomu tak zamiluji do Ježíše a vybuduje to ve mně takovou pevnost pravdy, že se s tím bude bát znovu přijít, protože z toho budu mít pokaždé záchvat radosti z pravdy.

Vždy, když ďábel přijde s těmi věcmi, tak podstupuje riziko, že začnete věřit evangeliu. Takže on se třeba dotýká nějaké sestry a doufá, že ji zlomí, ale je zde riziko, že ji vybuduje - pokud ona nespustí

zrak z Pána. Ďábel zkouší: "Podívejme se, zda si to vezme osobně, zda to přijme, dáme jí trochu odsouzení. Uvidíme, jestli když to začne znovu prožívat, si začne spojovat ty pocity a myšlenky se svým srdcem..." - Pokud ano, je zde zranitelné místo. Ale pokud ta sestra s tím začne jednat ihned, jak ta věc přijde, a uvědomí si... Třeba jede v autě a jak to přijde, tak reaguje: "Otče, děkuji Ti, že můj život je navždy změněn! Ty jsi můj Otec a já jsem tvoje holčička a Ty mě miluješ, to je skvělé!" A ten ďáblík tam sedí a kouká: "Tohle sem jí přece neříkal, ne?" Umíte si představit, jak hned běží za šéfem a říká: "Šéfe já sem jí to řekl a ona začala uctívat Ježíše." - "Ty jeden!" Plesk, plesk. "Opravdu, řekl jsem jí všechno, cos mi říkal - že je nehodná, že jí nemůže být odpuštěno, že příliš hřešila." - "A ona chválila Ježíše? Divné, křesťané se na to odsouzení vždycky chytanou. Nechtou svoje Bible a nerozumí, že Bůh neposlal svého Syna, aby svět odsoudil, ale stejně je na to vždycky dostanu. Nemůžu uvěřit, že to nepřijala. Běž a řekni jí, že její život stejně nebude za nic stát, že je jedno, jak ho žije, protože stejně nic neovlivní." - "Šepty, šepty, šepty..." - "Otče, děkuji Ti za ovoce, které zůstane po všechny dny mého života, že zde zanechám odkaz pro věčnost, a že nás teď už nic nemůže zastavit, protože Ty jsi ve mně a já v Tobě..." - "Ááá šéfe, tomuhle nebudeš věřit. Řekl jsem jí, že nikdy nic nebude a ona vyskočila a začala prorokovat." Cože?? Co dělala? Plesk, plesk...

Myslím, že volíme delší a složitější cestu, a navzájem se držíme v potřebě "služby" a sloužení si. Pokud byste byli dobří služebníci, pak byste tomu člověku řekli: "Tu věc zničíš Pravdou!" Protože pokud to neuděláte, tak se ta lež bude vracet. Lži se nejde zbavit jinak než Pravdou. Lež nezničí služba "Duchem", ale duch Pravdy ji zničí. Pokud slyšíte v mysli takové věci, tak nepotřebujete, aby na vás vkládali ruce a mazali vás olejem - tak se stanete leda mastnými křesťany. Myslím to vážně. Miluji práci Duchu Svatého a věci, které dělá v lidech, ale pokud jde o takovéto věci - tj. pevnosti, myšlenky, vzpomínky, pocity, tak vy jste strážci vlastního srdce, proč nepovstanete a nevyhlašujete pravdu? Pokud vás ta myšlenka obtěžuje/trápí, tak ji nesmíte přijímat, protože nic z toho ve vašem srdci není. Nesníte a nemeditujete nad tím, jaké by to bylo zpět v Egyptě - v otroctví. Když přijdou takové myšlenky, tak vám to není jedno, protože vaše srdce bylo změněno a jste vevnitř čistí. Zřejmě byste se měli radovat, že vám nyní záleží na věcech, na kterých vám předtím nezáleželo. Již nejste člověk, který má problém, vy máte odpověď/řešení!

Máte to vidět. Když dáme výzvu, tak lidé přijdou dopředu a říkají: "Modli se za toto, tamto..." a já se jich zeptám: "Dá se to opravdu řešit modlitbou? Upřímně, řekněte, kolikrát jste již žádali, aby se za vás za tyhle věci modlili?" - "No úplně všude, kam přijdu." - Dovol, ať ti pomůžu... A je spousta věcí, za které se ani nebudu modlit, raději vám řeknu, co dělat. Pravda vás osvobodí. Pravda je váš nejlepší přítel. Vy ani nemusíte mít problém, můžete jen "cítit, že máte problém". Myslíte si, že dokud vám přichází špatné myšlenky, tak je s vámi něco špatně. Povstaňte a vyhlašujte pravdu a dovolte, ať vás pravda osvobodí. Ďábel už na mě tyhle věci nezkouší. Dřív to zkoušel. A pokud byste se mnou tehdy jeli v autě, tak byste zřejmě zděšením opustili vozidlo. Tak jedu, a když mě napadly takové myšlenky, tak jsem nadšeně zvolal: "Otče, děkuji Ti..." - a prorokoval jsem, proklamoval a vyhlašoval, a vrhlo mě to do bláznivého chválení, protože jsem byl zamilovaný. Nebyla to nějaká strategie jako: "Ok, budu chválit a rozdrťím ďábla, ó..." Ne, vyšlo to z mého srdce, protože On je pravda a jsem Jím přemožen. A vzápětí na to pláču a uctívám Ježíše, protože je úžasný. A všechno to začalo díky malému ďáblíkovi, který mi šeptal něco do ucha. Přesně takto ho chcete vyděsit, chcete, aby se vás takto bál.

"Poddejte se Bohu, vzepřete se ďáblu a uteče od vás." My hned přemýšlíme "musím se vzepřít ďáblu". Ale je to: "Poddejte se Bohu, vzepřete se ďáblu." Je to jeden krok. Když se poddáte Bohu, komu jste se tím vzepřeli? My jsme tak zaměstnáni bojováním s ďáblem, bušíme pěstmi do vzduchu a jsme z toho unavení. "Vyvyšuji krev... Přikrývám to krví... Mám mysl Kristovu, mám mysl Kristovu... Dávám to pod krev..." - Tím dosáhnete akorát toho, že po nějaké době budete potřebovat nový koberec. Nesnižuji krev, ale byli jsme naučeni dělat různé duchovní válčení jako: "Vyvyšuji krev, krev Ježíše je nade mnou..." A za půl hodiny zase přijde ta myšlenka a: "Vyvyšuji krev..." Netuším, kde jsme to vzali. Naše zbraně jsou mocné k ničení pevností a zajetí každé myšlenky

a představy, která se pozvedá proti poznání Boha. To znamená vzít každou lež a zničit ji pravdou. Nechoďte a nedovolávejte se "mysli Kristovy". Proklamujte mysl Kristovu. Definujte ji, jak vypadá ve vaší situaci, a mluvte ji nad svým životem a žehnejte své duši. Rozumíte? Když se vám vrátí vzpomínky na hříchy, když se vrátí touhy minulých hříchů, tak prostě začněte děkovat Bohu. Třeba během řízení auta, akorát si dejte pozor, aby to neviděli někteří "křesťané", protože by to považovali za rouhání: "Otče, děkuji Ti, že již nejsem hříšný člověk, moje touha je po Tobě, moje touha není hřešit, moje touha je po Tvém Království a pro Tvoje velké jméno. Bože, tak moc Tě miluji. Otče, uctívám Tě..." Pokud tak ze srdce zareagujete pokaždé, když přijdou takové věci, tak přestanou přicházet, protože to napomáhá, abyste byli dokonalí. A vy si myslíte, že potřebujete, aby se za vás někdo modlil.

Víte, proč o tomto všem mluvíme hned první noc konference? Protože všechny ty věci vám brání žít mimo sebe a myslíte si, že se potřebujete vypořádat se všemi překážkami, než budete moct někoho opravdově/účinně milovat. Naopak. Vzbudíte se s čistým svědomím a uvědomíte si, že tato bitva je již vyhraná, On již zvítězil nad hříchem. Římanům 6 vám říká: "Kristus zemřel hříchu jednou provždy a život, který žije, žije Bohu" a pokračuje. *Verš 11 Stejně tak i vy se považujte za vskutku mrtvé hříchu, ale za živé v Bohu v Kristu Ježíši.* Co kdybyste se s tím každý den probouzeli? Nejsem proti knihám, prostě moc na čtení knih nejsem, ale pravděpodobně existují knihy, které říkají "Jak žít křesťanský život" a věřím, že se můžete dostat do problémů, pokud se chytnete všeho, co je "dostupné". "Jak žít křesťanský život" a jsou tam všelijaké techniky, jak žít křesťanský život. Třeba jako: "Jakmile se vzbudíte, snažte se nehřešit." - Co to je snažit se? Co to má být "snažit se žít křesťanský život"? Prostě se naučte být dobrý syn, dobrá dcera, přijměte, že On je váš Otec, přijměte, že On zaplatil cenu, že jste čistí, spravedliví. Začněte deklarovat, že jste před Ním bez úhony a začnete žít bezúhonně. Proč? Protože se vírou stanete dobrým stromem a přinese to ovoce. Bible říká, že není v pohodě, abyste své údy vydávali za nástroje nepravosti. Potom totiž nesete takové ovoce, ale pokud budete vydávat své údy za nástroje spravedlnosti skrze poslušnost, tak ponese te ovoce ke svatosti.

Když si tedy uvědomím, že jsem spravedlivý v Božích očích, tak hádejte, jak budu žít v očích lidí? "Správně". Chápete? Neříkám: "Dobře, buďte svatí, jako Já jsem svatý." - "Můj Bože, jak to jako mám udělat? Bože, jak mám být svatý?" - "BUĎ svatý, jako já jsem svatý". Znamená to žít čistý, bez špatných úmyslů, bez vědomých si sebe a sebestředných tužeb a motivů. Znamená to mít na srdci nejlepší zájmy lidí okolo, znamená to položení svého života pro lidi kolem vás. Co když bych vám řekl, že lze už nemít zlé postoje, že lze nebyť zklamaní, zoufalí, urážliví, zranění, osamělí. Když vám řeknu, že to je možné, budete mi věřit? Řeknu vám: "Pokud vaše oko bude čisté, váš pohled je prostý, a pokud vidíte jasně, vaše celé tělo je zaplaveno světlem." Proto kážu tyto věci. Přestože některých se to ani nedotkne, jiné to sotva zaujme a možná se trochu zamyslí, tak některé to převálcuje a uvidí to. Ale ať již je to s vámi jakkoliv, tak já jsem jako zemědělec a jsem dobrý zemědělec. Tady ten muž, který zde sedí, obdělává avokádové pole, já obdělávám lidská pole. Dnes jsem oral lidská srdce. Zjišťoval jsem, zda je zde nějaká úrodná půda, připravoval jsem ji a zasel jsem semínka hluboko. Trochu deště a slunce a vyklíčí to. Jsem povzbuzený, vidíte to na mně? Jsem takovýto pořad. Neříkám to, abych vás ohromil, ale protože jsem ohromen Ním. Vážně.

Doma mě znají a ve městě, kde žiji, mám dobré jméno. Lidé vědí, že když mi zavolají, tak dostanou jen Ježíše. Říká se, že bychom si měli vážit dobrého jména, že je dražší než zlato a stříbro. Mám pověst pro Ježíše. Možná namítnete: "Ale já jsem si svou pověst pokazil." - Je čas činit pokání, změnit se a uvědomit si: "Můj život je víc, než co jsem pokazil. Můžu tyto věci žít, protože chci." Není to o chybách, které jste udělali, ale o tom, co jste udělali s Pravdou. Není to o tom, kde jste byli, ale kam jdete v Něm. Nenechte nějakého ďábla, aby vám vymluvil váš osud/cíl jen pro to, že se cítíte "že jste si zničili pověst". Pokud se to stalo, pak můžete lidem ukázat, že je možné být pokorný a věřit Bohu, a nepřestat pochodovat bez ohledu na to, co si lidé myslí. Protože lidé mají sklon

pamatovat si, co jste udělali špatně, ale Bůh ví, kdo jste vevnitř, a raději buďte motivováni tím, než co si myslí lidé. Čas ukáže, a i kdyby nikdy nezměnili svůj názor na vás, tak žijete pro dědictví a zanecháte odkaz. Nejhorší, co můžete udělat, je zabřednout do lidské moudrosti a říct: "Už jsem to nedal a moji spolupracovníci si již myslí, že jsem pokrytec..." S tím se nespokojte, to nevyvolává vevnitř moc dobrý pocit, takže je čas ukázat vašim spolupracovníkům, že existuje pokora, pokání a změna. Nemusíte se snažit prodávat jim své ovoce, jen ho nechte růst, oni si ho vezmou sami. Nemusíte jim oznamovat: "Podívej se, já jsem se změnil, jsem úplně jiný..." Prostě buďte jiní, a i když vám potom budou třeba stále předhazovat vaši minulost, tak ve svém srdci budou vidět, že jste jiní. Právě teď mluvím velmi střízlivě k některým lidem, přišlo to na mě a stojím zde na místě bez hnutí. Otec nás zde dnes vychovává a říká: "Nedovolte ani jediné lži, aby vám bránila v chůzi vpřed." Protože pokud vám byť i jen jedna jediná myšlenka bránila v postupu vpřed, tak vám říkám, že to je lež, ať vypadá jakkoliv rozumně. On vám přišel dát Život a toho života hojnost a není nic, co by to mohlo zastavit, jediné, pokud to nevidíte, neporozumíte tomu a nevydáte se té pravdě.

Lidi, je to možné. Toto je první noc, jen vás povzbuzuji. Říkám vám, že je to pro všechny, vážně. Tohle není nějaká lehká nebo laciná věc. Někteří učí milost způsobem, na který si musíte dát pozor - že všichni jsou synové/spasení a podobně. Ale vy musíte činit pokání, abyste byli znovu narozeni, změnit způsob, jakým myslíte. Rozumíte tomu? Buďte velice opatrní, protože vždy, když přijde to, co dává život, tak přijde satan s podvrhem, a bude to znít dobře a možná i lépe, ale vy jste správci svého srdce. Bible vždycky říkala: "Čiňte pokání." Pokání neznamena, že pláčete a cítíte lítost ve smyslu žalu a zármutku. Neznamena to klečet a probrečet 3 dny, i když i to by se mohlo stát, pokud by vaše srdce bylo tak zasaženo. Ale dělat pokání znamená velice jednoduše "změnit to, jak myslíte". Dám vám příklad.

V den letnic je Petr naplněn Duchem Svatým - je to tak? Káže a cituje z Joele. Pravda? A v tom jim řekne, že zabili svého Mesiáše. Říká jim "Vy jste zabili prince života - Ježíše, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých, toho jste vy zabili." A poprvé od doby Ježíšova ukřižování, byla jejich srdce usvědčena pravdou Ducha Svatého. V Bibli máte napsané, že byli hluboce zasaženi v srdci. Když budete studovat význam toho použitého slova, tak se jedná o extrémní pocitový stav. Osobně věřím, ať to tak bylo nebo ne, že křičeli, trhali si vlasy, padli na zem a měli takové výčitky a cítili takovou vinu, že neviděli východisko. Jak chcete odčinit zabití Božího Syna? Uvědomují si, že jejich Mesiáš, kterého dlouho očekávali, byl přímo před nimi, a oni byli tak slepí, že Ho neviděli. Místo aby Ho přijali, tak Ho zabili. Místo, aby On jim dal život, oni vzali život Jemu. To všechno na ně spadlo v moment usvědčení. A oni řekli: "Muži bratři, co máme dělat?" Jinými slovy: "Co máme dělat, když jsme zabili Božího Syna?" To je vážné obvinění. To není jen, že jste přejeli plnou čáru, to by mohlo být vážné, pokud by tam někdo zrovna jel. Je to něco jiného než překročit rychlostní limit.

Zabili Božího Syna, nemohli se z toho nijak vymluvit a v srdci to věděli. Nebyla žádná výmluva, žádné "ano, ale", věděli to. "Co máme dělat?" Petr odpověděl: "Čiňte pokání a buďte pokřtěni na odpuštění vašich hříchů a přijmete stejného Ducha, kterého vidíte v nás, protože je zaslíben všem věřícím." Co říká? Oni: "Zabili jsme Syna Božího." Odpověď: "Přejte si, abyste to neudělali. Protože pokud budete mít ten postoj, tak již nejste ti lidé, kteří to udělali, jste jiní. Buďte pokřtěni, aby to provinění bylo odňato a s tím i všechen hřích, a nyní povstaňte a buďte synové." Počkejte chvíli: "Bože, my jsme zabili tvého Syna a Ty říkáš, přejte si, abyste to neudělali?" - "Ano, protože pokud si opravdově budete přát, abyste to neudělali, tak už nejste lidé, kteří to udělali. A pokud byste měli znovu tu možnost, tak byste to už neudělali. Jenže teď to už nemůžete změnit a lítost vás sní zaživa, takže Já vás změním, abyste se nemuseli trápit tím, co jste to udělali." Ale já jsem "spal s více lidmi." - Ano, ale nyní vidíte, co jste udělali, a pokud byste to mohli vrátit a změnit, pak byste to neudělali - je to tak? Tak potom nežijte jako osoba, která to udělala, to už není vaše svědectví. Vaše svědectví je "svatý, čistý, bezúhonný" před Bohem, pokud to vaše srdce myslí opravdově. Pokud necháte ďábla, aby vám lhal, že nyní jste na prodej/laciní, použité zboží apod., tak zůstanete na prodej "v regálu u pokladny, kde byste neměli být", protože se stále ztotožňujete s tím, kde jste

byli, na místo s tím, kde byl On, a myslíte si, že jste tím, čím jste prošli vy, na místo toho, čím prošel On. Jakmile člověk ve svém srdci upřímně řekne: "Ale, ne, to ne..." - to je změna ve vašem životě. Je to opravdu tak snadné? Ano. Je to dar a nazývá se pokání. Jakmile si upřímně přejete, abyste to neudělali, tak již nejste člověk, který za to bude souzen. Takže byli ti lidé ve Skutcích 3. kapitole očištěni a osvobozeni? "Ano." Vešli do Království a připojili se k Tělu? "Ano." Budou se někdy zodpovídat před Bohem ze zabití Jeho Syna? "Ne." Budou souzeni pouze jako ti, co přijali Život. Jaký to je úžasný Bůh a jaké úžasné Evangelium!

Vidíte, proč byste neměli věřit ďáblu odsouzení, vině a hanbě? Je okamžik, kdy vezmete odpovědnost za svoje činy, ale poté se stanete synem, dcerou, a nikdy se už neohlížíte zpět. Uchopíte ten pluh, jedete v brázdě a nikdy se nebudete ohlížet zpět. Pavel říká, že jediný způsob, jak uchvátí, k čemu byl uchvácen Ježíšem - což vypovídá o tom, že je velký záměr v tom, že vás Syn Boží uchvátí - ten způsob je "zapomenout co leží za vámi a vztahovat se k tomu, co je před vámi". Proč trávíme tolik času tam v minulosti, kam říká, ať se ani nedíváme? Vzpomínáte na Lotovu ženu? Zůstala uvězněná jako solný sloup mezi svou minulostí a budoucností, zaseknutá uprostřed. Nebudte Lotova žena.

Když se vaše srdce upřímně stará a záleží mu na tom, kde jste byli a co jste udělali, tak už to není váš problém a nedovolte nějakému ďáblu nebo lidskému usuzování, aby vás přemluvil k životu ve lži. Nedávejte se lacině, krev o vás mluví lepší věci. Neseďte zde s pocitem viny v srdci, když jste si již přáli, abyste mohli změnit, co jste udělali. Teď se máte radovat, že je zde milost a že Boží moudrost je větší, a uvědomit si, že to byla ač bolestná lekce, nicméně jen lekce. Takže vyjděte z temnoty do světla a buďte díky té chybě moudřejší. Nebudte zaseknutí v chybě. Rozumíte? Opravdu vnímám Boží milost sundat to břemeno z některých lidí. Vina, odsouzení a hanba jsou tři hlavní nástroje ďábla. Vina říká: "Není mi odpuštěno!" Odsouzení říká: "Můj život je odsouzení hodný!" A hanba říká: "Jsem stále takový!" - Všechny tři jsou proti evangeliu a proti Kristovu dokonanému dílu, a nebe je nikdy nepoužívá. Je namístě činit pokání? Jistě. Je namístě být vinen, odsouzený a zahanbený? V žádném případě. Ten přechod uděláte v místě, kdy vidíte potřebu odpuštění, uvědomíte si to: "Wow.." a překročíte to přímo do Něj. Pokud by to nebylo tak "jednoduché", tak by Petr neřekl lidem, kteří zabili Ježíše, aby jen změnili smýšlení a přáli si, aby to nikdy neudělali. Museli to myslet vážně, a pokud by to mohli vrátit, určitě by nekřičeli: "Propust' Barabáše." Uvědomujete si, že v tom zástupu byli lidé, kterým se vybavilo, jak tam křičeli "Barabáše!?" - A co s vaším králem? "Ukřižuj!" V tom zástupu ze Skutků 2 byli lidé, kteří to volali a rozpomínají se na to, a v tom usvědčujícím momentě, kdy pravda zasáhla jejich srdce, si přáli, aby to nikdy neudělali, a Bůh řekl: "Nikdy za to nebudete souzeni, pojdte dál čistí, nechte se pokřtít na vnější znamení a prohlášení, že jste zemřeli a vyšli úplně noví a nově." Chápete? Tak bychom zřejmě měli žít. Co vy na to?

Jak teď mluvím, tak kdokoliv zde může odložit cokoli takového, co se snaží mít hlas ve vašem životě. Jak mladí, tak staří. Jak říkám - během toho, co mluvím, nepotřebujeme žádnou výzvu, nepotřebujete, aby na vás byly vkládány ruce. Pravda je mnohem mocnější. Můžete klidně jen sedět a pomyslet si: "Proč na to ještě myslím, vím ve svém srdci, že pokud bych se mohl vrátit, tak bych to neudělal, takže nejsem ten stejný, kdo to udělal, Bože Ty jsi mě změnil! Záleží mi, na čem mi dříve nezáleželo." - Potom pravděpodobně odejdete svobodní, že? Je jedna věc, kterou dělám, když kážu tyto věci, ale nevím, zda to mám zde takto udělat, uvidím, jak během kázání dostanu vedení. Toto je první noc a prostě vám říkám, že díky krvi Ježíše jsme všichni způsobilí a připravení setkat se s Mistrem. ON miluje každého z nás, chce Svého Ducha v nás, a aby Jeho přirozenost byla projevená skrze nás. Zítra budeme mluvit o milování lidí a o tom, jak praktické a jednoduché to je. Nedáme vám seznam jako: "Zaprvé, zadruhé... A neříkejte nefachčenko..." a podobně. Chcete být to nejlepší vy, ne nějaký křesťanský robot. Prostě být nejlepší vy. Ne že by vám určité kroky nemohli pomoci dělat určité věci, ale určitě nechcete být mechaničtí.

Mám i další dobré zprávy, které kážou o vykoupení. Víte, že spravedlivý znamená "jako bych nikdy nezhrěšil"? Vykoupení znamená v podstatě to samé - "přiveden nebo vykoupen pro původní smysl/účel/hodnotu" - jako byste nikdy nejedli ze stromu. Četli jste někdy, jak Ježíš vstal z mrtvých a Marie si myslela, že je zahradník a odnesl Ježíše? Znáte ten příběh? Říká: "Ukaž mi, kam jsi Ho položil." A Ježíš se na ni podívá a říká: "Marie!" A ona: "Rabboni, ááá..." Taky byste to udělali. Chtěla přiběhnout a obejmout Ho, ale On jí říká: "Nedotýkej se mě." Neříká to pro to, že by se jí štítíl, nebo na ni neměl čas. Říká: "Nedotýkej se mě, protože jsem ještě nevystoupil k Otci." Slyšel jsem někoho kázat, že by znesvětila Ježíše, pokud by se ho dotkla dřív, než vystoupil k Otci. Nevím, ale pokud se dotknete Ježíše, tak nejste znečištěni, pokud se dotknete Ježíše, jste očištěni. Říká: "Nedrž se mě, protože jsem ještě neskončil a musím udělat ještě něco důležitého - musím jít k Otci." Co jde udělat? Vezme svoji vlastní krev, ne krev býků a kozlů, a vejde do svaté nebeské svatyně Božího stánku, do svatého místa v nebi, ne do Mojžíšovy repliky, ale do nebe, a jako nejvyšší kněz navždy nad Božím domem, se svojí vlastní krví, vykoná kněžský obřad a dá svoji krev na slitovnici v nebi. A tím je to vyřízené. "Nedrž se mě, ještě jsem to nezakončil, ale běž a řekni mým BRATRŮM." - Myslel bych, přece Ho zradili, zapřeli, prodali, a přesto jsou pro Ježíše stále rodina. Víte, jak by se Ježíš kvalifikoval v Americe? Jako další zraněný služebník. Pokud jsi zde a jsi služebník, odhod' to zranění ze sebe a polož svůj život pro lidi. Ježíš nebyl zraněný služebník. Ježíš řekl: "Běž a řekni mým bratrům." Neřekl: "Běž a řekni těm proradným, slabým, nerozhodným, tělem ovládaným, k ničemu dobrým, pravděpodobně špatně vybraným učedníkům, se kterými si musím vyřídit pár účtů." Řekl: "Běž, řekni mé rodině." V tu noc, kdy byl zrazen, lámal chléb a ustanovil smlouvu. V den, kdy někdo zradí vás, tak se ujistěte, že se nebudete cítit zrazení a volat s pláčem "pastorovi". Následujte Ježíše, ne vaše tělo.

Ještě vám nelezou na nervy? Usmívám se, když mluvím ty věci, protože se vás nesnažím napravit, ale snažím se nám všem pomoci. V životě budete zrazováni, lidé dělají různé věci a občas se dějí věci, které prostě nejsou "fér". Pokud hledáte "fér", tak to hned teď vzdejte a jednoduše zemřete sobě. Tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, rozlomil ho a řekl: "Ano, moje tělo půjde na kříž, tohle je moje tělo." A vzal šálek: "A toto je Nová smlouva v mé krvi." Tu noc, kdy byl zrazen. Dívá se přes stůl na Jidáše a ví, co se chystá. Dívá se na Petra, kterému už řekl, že Ho třikrát zapře. Ježíš to už všechno věděl. Věděl, že pastýř bude bit a ovce se rozprchnou. Už věděl, že jeden bude tak moc utíkat, že na něm nezůstane ani oblečení. Je to ve vaší Bibli. Musíte celkem tvrdě zápasit o život, abyste přitom přišli o oblečení - myšleno že vás chytí a o všechno přijdete. Myslíte si, že Ježíš byl něčím z toho překvapen, anebo myslíte, že to viděl a věděl? Představte si, že bychom byli v Ježíšově kůži. Držíte chléb, díváte se kolem stolu, vidíte všechny ty věci a spustíte: "Kluci, já sem myslel, že mě neopustíte, bééé. Dal jsem vám svůj život, úúú... Vytáhl jsem vás z nicoty, učinil jsem vás něčím a myslel jsem, že byste pro mě mohli taky něco udělat. Bééé." - Vidíte, jak šíleně to zní, když si představíte, že by to měl Ježíš říct? A víte, že přesně tak šíleně to zní, když to říkáte vy? Protože jste stvořeni k Jeho obrazu. - Tím sem vás dostal, co? Obdobně - představte si Ježíše, když nesl kříž: "A dost už! To už mi stačilo! Už to dál nezvládnou! To s tím Barabášem přehnali! To už bylo příliš!" - To má být vtip? Potřebujeme opravdu následovat Ježíše, a pokud Ho budeme následovat, budeme v pořádku. Nevím, kde jsme vzali, že On nám má jen žehnat - ne, On je ten, kdo nás proměňuje. Nevím jak vy, ale já nechci jen požehnání, chci změnu.

Takže Ježíš jí říká: "Nedrž se mě, jdu k Otci, běž a řekni mým bratrům, že jdu ke svému a jejich Otci." - Takže Bůh byl stále jejich Otec, wow. A pokračuje: "Jdu ke svému a vašemu Bohu." Slovo "Otec" je na většině míst v Bibli použité ve významu "pocházet z". "Bůh" znamená zdroj života. Když nazýváte Boha "Otec Bůh", tak říkáte: "Pocházím ze zdroje života." Není to super? Vždy, když nazýváte Boha slovy "Otec Bůh", tak vyznáváte: "Pocházím ze zdroje života." Takže Ježíš odejde a pak se vrátí, v ten samý den večer, to je ve vaší Bibli, v Janovi 20. kapitole. Znáte to?

Sledujte. Ježíš se vrátí ve stejný den večer. Jde k Otci a stihne to ještě ten den. Kde byl? U Otce. Židům 9. kapitola. Vstoupil se svojí krví, dal ji na slitovnici... Jak to vím? Protože *Římanům 5:1 nyní*

máte pokoj s Bohem skrze Pána Ježíše Krista, když jste byli ospravedlněni vírou. První, co jim říká, když se vrátí, je: "Pokoj vám." Proč? Protože nyní Jeho krev mluví. A je to ještě lepší. V Matouši 28 učedníkům říká: "Jako Otec poslal mě, tak i Já posílám vás." Někdo "teologický" může namítnout: "Ale Dane, to nemůžeš zobecňovat, to říká učedníkům." Ale On jim řekl: "Běžte, čiňte mi učedníky ze všech národů a uče je všechno, co jsem vás naučil." Takže pokud Ježíš říká: "Jako Otec poslal Mě, tak i Já posílám vás", tak oni mají jít a učit: "Jako Otec poslal nás, tak posíláme vás." Není to složité.

Takže sledujte: "Jako Otec poslal Mě, tak posílám vás." A pak udělal co? Dechl na ně. Často to vidíme jako "zmocnění", jako to "budete mi svědky" ze Skutků 2. kapitoly, ale to není ono, je to vykoupení/spasení člověka. I když člověk navenek žil, tak než Ježíš prolil svoji krev, člověk byl mrtvý. Protože v den, kdy jedl ze stromu, jistě zemřel, a každý se narodil "do Adama" - do pádu člověka, a musí se znovuzrodit. Takže Ježíš je úplné vykoupení člověka. Ježíš je vykoupení člověka, nový začátek člověka. Co tam Ježíš udělal? Jak Bůh přivedl Adama k životu v zahradě Eden? Bůh na něj dechl a člověk se stal živým stvořením, živou duší. "V den, kdy pojíš ze stromu, jistě zemřeš." A také zemřel. Nepadl sice na zem mrtvý, ale zemřelo spojení, jednota, Boží obraz. Ježíš vstal z mrtvých, dal svoji krev na slitovnici a vrátil člověka zpět na původní místo. Poslouchejte, takhle moc je mocná krev. Úplně odstraňuje hřích. Dává jim Novou smlouvu, novosmluvní církev v Jeho krvi - bere je zpět do zahrady. A vidíme zde stejný obraz, stejné poslání a povolání, protože On nám ukázal život, pro který jsme byli stvořeni, a říká: "Jako mě poslal Otec, tak Já posílám vás." A pak na ně dechne. Je to ten samý dech, o kterém čtete v Genesis, když Bůh dechl na Adama, a člověk se stal opět živou bytostí. A zde je pointa: "Jako by se hřích nikdy nestal!" A my se přitom tolik ztotožňujeme s naší schopností selhat, na místo s Jeho schopností nás změnit. "Považujte se za vskutku mrtvé hříchu." - ON do nás vdechl, jako by se hřích nikdy nestal/nebyl. Každý den mě soudí/vidí, jako bych nikdy nejedl ze stromu a moje svědomí je čisté před Bohem, abych byl dobrý strom a nesl hojné ovoce. Chápete?

Nikdy jsem ještě tohle nedělal na začátku konference, ale udělám to, alespoň o tom budu vyučovat. Poslouchejte. Co krev Ježíše odpouští, to tělo Ježíše odstraňuje. Je to smluvní "balík" milosti. Krev Krista byla prolita za odpuštění hříchu, ale Ježíšovo tělo bylo dáno, aby odstranilo trest a následky hříchu. Proto byl raněn pro naše přestoupení, protože hřích nás něco stál a Ježíš ho odpustil prolitím své krve. A to, čím jsme za hřích zaplatili my, to od nás odňal skrze své tělo, které bylo brutálně zbito. Všimli jste si v Bibli někdy, že byl bit nepopsatelně? Že byl poznamenán více, než jakýkoliv člověk, že nešel ani poznat - když jste viděli Ježíše na kříži, tak ani nebylo poznat, kdo je. A myslím, že ani nebylo poznat, že byl člověk, jak to bylo hrozné. Proč? Protože když hřích skončil s námi, tak jsme nevypadali ani trochu, jak jsme byli stvořeni. Když hřích skoncoval s člověkem, tak člověk ztratil Boží podobu, ztratil to, pro co byl stvořen, ztratil svoji totožnost/identitu. Takže Ježíš přišel a stal se tím, čím jsme byli my - hříchem, abychom mohli získat zpět synovství. Proto byl bit nepopsatelně, proto ho nemohli jen tak přibít ke kříži, šlo o mnohem víc - On zaplatil úplnou cenu. Jíte Jeho tělo a pijete Jeho krev, a pokud tomu rozumíte - byl bit více, než jakýkoliv člověk, abyste získali zpět své právoplatné dědictví, své rodné místo.

Směřuji k tomuto. Když cestuji, tak potkávám nespočet lidí, kteří již nemají hřích ve svém srdci, nezůstávají ve své minulosti ani se jí nechlubí, ale jsou jí poznamenáni ve své krvi, nebo na těle. Církev tomu nerozumí a lidé říkají: "Sklízíte, co jste zasel." Ale to je špatně, my sklízíme, co On zasel. My sklízíme Království, protože On zasel své tělo. On nám ustlal úplně novou postel s novým povlečením. Stalo se toto: "Staré věci pominuly, hle..." Kolik? "...všechny věci jsou učiněny nové". Takže pokud jste se s někým vyspali a máte nějakou sexuálně přenosnou nemoc, pokud jste si píchli špinavou jehlou a máte žloutenku nebo AIDS, nebo jste příliš pili a poškodili si játra, nebo jste jedné noci udělali něco, co nemůžete zapomenout, ale nyní si přejete, abyste to neudělali... Pokud si nyní přejete, abyste se mohli vrátit a změnit to, co jste udělali, tak hádejte, kdo jste? Již nejste ti, kdo to udělali, a pokud již nejste ti, kdo to udělali, tak jak vás může hřích stále poznamenávat

a připomínat vám, co si přejete, abyste neudělali? Jak by to mohlo být možné, když milost je větší než soud a láska přikrývá množství hříchů? Můžete sice říct: "Ale to mám jako připomínku, aby mě to drželo střízlivým." Co je ale lepší připomínka? Odstranění věcí, o kterých víte, že jste si je zasloužili, nebo jejich ponechání? Protože jde o to, že vy jste si nic z toho nezasloužili, protože když děláte pokání, stanete se úplně novými. Ježíš pro vás získal záchranu!

Nikdy jsem toto nedělal na prvním shromáždění konference, ale vnímám, že jsou zde lidé, kteří potřebují očistění svědomí v této oblasti jejich života, a vnímám, že jsou zde lidé, kteří se zranili díky minulým rozhodnutím, a nyní jdete za Bohem a ta věc se vám neustále připomíná. Lidé si ty věci přinesou do manželství a manželství je tím teď poznamenané. Chci vám říct, že jsem tyhle věci viděl nesčetněkrát zničené, pravděpodobně stovky případů. Proč zničené? Protože krev mluví o lepších věcech a pokud nikdy nebudete souzeni za to, kde jste byli/co jste udělali, tak proč by vás to mělo stále soudit? Vidíte to? Proč se konkrétně věnuji tomuto tématu a nedělám to jako výzvu "kdo potřebuje uzdravení"? Kvůli množství odsouzení, které si lidé mají tendenci nést. Protože cítí, "že si to zaslouží", a tolerují to, žijí s tím a snaží se to zapomenout, i když to nejde. Nechci, abyste sem za chvíli přišli "protože se stydíte", anebo naopak nepřišli, protože se stydíte. Pokud sem za chvíli přijdete, tak se za vás budu modlit pravděpodobně hromadně, protože je zde mnoho lidí.

Chci se s tímto vypořádat hned první den konference. Viděl jsem, jak se z těl mladých žen ztratily jizvy, viděl jsem, jak po ponoření při křtu zmizely. Chlapec, který se pokusil o sebevraždu - jizvy na jeho zápěstí zmizely. V Coloradu byla žena, která zkusila v 18 spáchat sebevraždu a používala tohle jako svědectví - ale není úžasné, že jen když jsem kázal tyto věci, tak jizvy, které měla od 18 let do asi 50, zmizely? Nevím jak pro vás, ale pro mě to je něco výjimečného. A pokud by ty jizvy nezmizely, tak hádejte co - použijete je jako svědectví. Ale je něco opravdu skvělého na tom, když vidíte odejít jizvy, o kterých víte, že jste si je zasloužili. Začnete si pak uvědomovat, že Ježíšova krev je větší, než si můžete zasloužit. Pokud jste měli v krvi žloutenku a najednou vám doktoři říkají, že ji nemůžou najít a není po ní ani stopy, říkají, že to je "jako byste ji nikdy neměli", tak si uvědomíte, že to je pro to, že to je, jako kdybyste nikdy nezhřešili. Protože lékařská zpráva, kterou dostáváme při uzdravení ze žloutenky, zní: "jako byste ji nikdy neměli, nechápeme to, není jediné známky, nic." Proč? Protože to je, jako kdybyste nikdy nezhřešili. "Staré věci pominuly, hle všechno je učiněno nové". Chápete?

Chci se modlit za kohokoliv, kdo zde má něco takového. Mohli jste si třeba zničit nějaký orgán. Nepřemýšlejte nad tím, co si lidé myslí o tom, co máte, s čím jdete dopředu. Kdo zde někdy zhřešil? Kdo z vás by si zasloužil mít nějaký takový následek kvůli tomu, co jste udělali, akorát jste měli štěstí? Já znám lidi, kteří pouze jednou překročili hranici, a ten had je uštkl a poznamenal. Evangelium se to nelíbí a chce, aby ta věc z vás odešla. Budeme se nad vámi teď modlit vykoupení. Pokud jste sebe v minulosti poznamenali, pokud jste učinili špatné rozhodnutí a nějakým způsobem to poznamenalo vaše tělo... Slyším, že někdo bral určitý druh drog a přehnal to. Nebyls závislý, jen sis těžce užíval na párty a ovlivnilo to tvoji mysl. Pokud budete pokorní a řeknete mi, koho z vás se to týká, tak vám říkám, že Bůh znovu nakopne vaši mysl, právě teď přijďte sem, Bůh obnoví vaši mysl. Viděl jsem to příliš mnohokrát. Pokud jste si poškodili svoji mysl a mentální kapacitu mejdany a různými věcmi, pokud jste si poškodili svoje tělo, krev, orgány, přijďte sem. Proč byste seděli na židli, když Kristova krev vás chce vykoupit. Přijďte proto, že řeknete: "To nejsem já, již to nejsem já..."